

Az angol állatvédő-egyesületek igen élénk mozgalmat tartanak fenn céljaik elérése értelmében; most ujonnan egy 1200 aláírással ellátott kérvényt nyújtottak be a belügyminiszternek, a viviszekció beszüntetése végett.

Állatok pusztulása. A vadász nem igen szokta meggondolni, hogy csak annyit lőjön, mennyire szüksége van és a mennyit értékesíthet. Szenvédélyének nem szokott határt szabni. Nem is csoda, ha számos emlősállat, madár és halfaj kipusztult, vagy végpusztulásnak indult. Csak azokra a rengeteg pusztításokra kell gondolni, melyeket Gordon, Cumming és mások végeztek Afrika és Ázsia nagy elefantjai közt; igaz, hogy sokat az elefantsonként ölnek meg, de sokat pusztá sportból lőnek le farkasok és keselyűk számára. Az elefántok lassanként visszahúzódnak Afrika ama részeibe, hová legfeljebb Stanley-féle utazók vetődnek el, vagy az indiai sűrű dsunglokba, hová ugyancsak bajosan lehet őket követni. A pusztulás jelenlegi mérve szerint a huszadik század tanuja lesz a vastag bőrűek kivészésének. És a bivalyok, melyek egykor az amerikai kontinens két harmadát benépesítették? Ezer számmra ölték le őket, nem is husukért, nem is bőrükért, hanem csupa kedvtelésből. Ha a még élő bivalyokat nem őrzik, egészen kivész a fajtája. Szerencsére a bivalyok Ausztráliában új hazára leltek, s úgy látszik ott jól tartják magukat. Ausztráliában viszont a nagy erszényes állatok, a kenguruk, vannak kivészőben. Üldözik őket sportból, vagy azért, mert eleszik a juhok elől a füvet. Csak most veszik észre, hogy a kenguruk tulajdonképpen úgy husukért, mint bőrükért nagyon használhatók. Persze, most már mesterséges tenyésztésük volna szükséges. Az egyetlen amerikai erszényes állatot, az oroszumot, kipusztítják a négerék, pedig nagyszerűen irtja a kártékony rovarokat. A czeteket és más nagy tengeri állatokat is rendkívül pusztítják. A tegeri tehén (*Phytina gigas*) egykor az Észak leghasznosabb állata volt; ma már csak névleg létezik. Egy század alatt kiirtották. Czet azelőtt oly sok volt, hogy ezer meg ezer ember élt a vadászásából. Néhány év előtt még kilencszáznál több hajó indult czetvadászatra és a tengeri leviathanokat oly iszonyuan pusztították, hogy már csak nagyon kevés maradt életben. A madárvilág is érzi az esztelen vadászat csapását. A rovarirtó madarak is áldozataul esnek a pusztításnak, melyet a női divat is elősegít. A kigyókat is kelleténél jobban irtják, mert sok kigyó nagy hasznára van a veteseknek, melyeknek ellenségeit pusztítja.

Az erdei szalonkák pusztulása. Vadászemberek szomorúan észlelik, hogy az erdei szalonkák mindinkább fogynak. Vannak, akik azt állítják, hogy a szalonkák fogyása főleg a görög tengerpartokon, a madarak vonulása közben üzött lelkiismeretlen pusztításnak tulajdonítható. Habár egyrészt nem lehet tagadni, hogy ennek az állításnak is van némi alapja: ez még sem a valódi ok, mert a szalonkák számbeli apadásának oka valószínűleg a megváltozott kulturális viszonyokban is keresendő; a vizek lecsapolása, alagsóvezések, a közép- és alj-erdők álváltoztatása, az